Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 81 (2083) ♦ Четвер, 6 травня 1999 року ♦ Ціна договірна

До Дня Перемоги

Усім, хто наближав цей день

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко привітав визволителів та жителів Криму з вікопомною датою — 55-річчям визволення Криму від фашистських загарбників

У вітальній телеграмі, повідомляє парламентська прес-служба, зокрема, говориться: «Безмежними є наша шана і вдячність тим, хто визволяв міста і села півострова, боровся з фашистами у партизанських загонах, підпіллі, наближав перемогу самовідданою працею на трудовому фронті, хто ціною свого життя врятував світ від рабства».

Закликавши бути гідними подвигу батьків, зробити все для якнайшвидшого подолання нині існуючих негараздів, Голова Верховної Ради України побажав кримчанам світлої щасливої долі.

Подарунок ветеранам

До Дня Перемоги у місті Мар'їнці на Донеччині буде приурочено відкриття другої черги обласного госпіталю для ветеранів війни. Приймуть перших пацієнтів нові відділення — ортопедотравматологічне та урологічне —на 60 ліжок кожне. Розширення закладу, де за помірну ціну колишні бійці можуть поліпшити здоров'я, триватиме. На черзі — відкриття кардіологічного відділення.

Фотофакт

Луганчанин Віктор Худобін пройшов дві війни: у фінську був матросом Кронштадта, у Велику Вітчизняну воював снайпером у складі колишнього 148-го гвардійського полку 50-ї стрілецької дивізії. Приховавши отриману внаслідок поранення інвалідність, ще близько 40 років працював водієм аж до самої пенсії.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Парламенти мають визначати пріоритети двосторонньої співпраці

Таку думку висловив під час зустрічі з гостем Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко

Парламенти Словаччини й України «не можуть бути лише комп'ютерами для створення законів, вони мають розв'язувати й питання відносин між двома державами» — таку думку висловив по прибутті до Києва Голова Національної Ради Словаччини Йозеф Мігаш. Заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук під час урочистої зустрічі в аеропорту «Бориспіль» також наголосив: одними з головних під час переговорів у Києві будуть питання економічного співробітництва.

Саме парламенти мають визначати пріоритети двосторонньої співпраці — таку думку висловив під час зустрічі з гостем Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко. Він розповів Йозефу Мігашу про роботу українського парламенту, оцінивши її як «загалом нормальну, ритмічну, незважаючи на ситуативне виникнення певних негативних моментів».

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

6 травня

✔ *1919 р. Тимчасовий робітничо-селянський уряд Криму проголосив Кримську Соціалістичну Радянську Республіку.*

✔ *1941 р. Й. Сталін призначив себе Головою Ради Народних Комісарів.*

✔ *1992 р. Україна почала вивезення до Росії ядерної зброї.*

Не буде зі швачки багачки...

(Матеріал читайте на 8-й стор.).

Проблеми столиці

Київ: мовчання органів влади триває

Запитання до Олександра Омельченка

Мабуть кожен мешканець столиці час від часу запитує себе: столична влада захищає інтереси киян чи інтереси від киян? Якщо другий варіант, то хотілося б знати, чиї інтереси київська влада поважає більше за наші, пересічних мешканців столиці?

Розпорядженням Київської міськдержадміністрації від 29 серпня 1996 року № 1198, яке підписав О. Омельченко, АТВТ «Компанія "ДІБ» було дозволено розташувати житлово-громадський комплекс у Старокиївському районі міста на землях запасу міста орієнтовною площею 1,1 га. Внаслідок виконання цього розпорядження фактично було ліквідовано дитячий заклад № 183 по вул. Пушкінській, 33, що є порушенням розпорядження Президента України «Про заходи щодо запобігання перепрофілювання дошкільних і середніх загальноосвітніх навчально-виховних закладів» від 29 грудня 1994 року № 202/94-рп. Крім цього було виселено мешканців будинків 35-а, 35-б, 37-а, 37-б по вул. Пушкінській. Складається враження, що найближчим часом єдине, що залишиться в центрі столиці для киян, — це тротуари, вкриті славнозвісною плиткою. Її, на щастя, неможливо приватизувати або передати у чиюсь власність.

(Закінчення на 6-й стор.).

❍ *Через 10-місячну заборгованість у зарплаті десятий день триває підземний страйк 63 гірників державного гірничо-хімічного підприємства «Полімінерал» у Стебнику Львівської області.*

❍ *У Дніпропетровській області заарештовано підозрюваного у вбивствах росіянина, який перебуває також у розшуку в РФ.*

❍ *Досі не знайдено чотирьох гірників, які опинилися під завалом на шахті ім. Карла Маркса (Донецька область) 26 квітня ц. р.*

P.S.

На початок травня держава заборгувала пенсіонерам 2,2 млрд. грн.

У номер

✔ Київ

Право на вимирання — ексклюзивне шахтарське право?

Загалом борги із зарплати шахтарям у Луганській області становлять 700 млн. грн. (по Україні — 2,3 млрд. грн.). Через страйки вугільна галузь області цього року вже недоотримала 107 тис. тонн вугілля. Головне питання страйкарів пов'язане з порушенням прав людини у зв'язку з невиплатою заробітної плати, що її на деяких шахтах не бачили майже 20—25 місяців.

Небачену стурбованість викликає і зростаюча епідемія туберкульозу. Скажімо, в Красному Лучі на 100 тис. населення припадає 88 хворих. «Ми встигаємо робити тільки гроби», «Рабів і тих годували», «Сьогодні жити, помирати завтра» — цей відчай уже вкотре переростає в надію. Можливо, для когось — в останню. Бо дедалі актуальнішою стає проблема суїциду.

Для врятування галузі насамперед потрібні скоординовані дії всіх гілок влади на різних рівнях. Такий висновок зробила Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова, яка протягом тижня вивчала стан дотримання прав і свобод людини та громадянина в Луганській області, зокрема в Брянці, Стаханові, Первомайську, Краснодоні.

Душа Чорновіла на небесах. Нам залишилися «справи земні»

У Будинку вчителя відбувся вечір пам'яті В'ячеслава Максимовича

За євангельським ученням, на 40-й день по смерті душа людини прощається з землею. Душа В'ячеслава Максимовича відлетіла від нас, сказав на початку вечора один із його найближчих соратників народний депутат Михайло Косів, а нам залишилися справи земні.

І справді, за земним, гріховним майже не зосталося місця для святого — вшанування самої пам'яті трагічно загиблого лідера Руху, заради чого, власне, і переповнили колишню Центральну Раду люди. Що тут відзначають сороковини, а не відбувають мітинг, по суті, нагадали лише пісні Галини Менкуш та хору Леопольда Ященка. Від «Вічної пам'яті» у його виконанні зал заридав.

Більшість виступів, сповнених гнівного політичного пафосу, було присвячено «зрадникам» з костенківського крила Руху, ліпленню з них «ворогів народу». Цей пафос спробував зупинити за активної підтримки людей, які просто-таки скандували: «Єднайтеся!», — Олександр Ємець: «Чорновіл був дипломатичним, і він не зачинив би двері перед об'єднанням».

Однак організатори вечора відповіли ще нищівнішим «розвінченням» учорашніх однопартійців. Після такої «пам'яті» зі щемом у серці переконуєшся: доля В'ячеслава Чорновіла була трагічною за життя і такою ж залишилася по смерті. Мабуть, дуже сумно дивитися йому на ці «земні діяння» з далеких небесних обріїв.

Європейський досвід — вітчизняним парламентаріям

До 50-річчя заснування Ради Європи, що святкувалося 5 травня, у бібліотеці Верховної Ради України відкрилася книжкова виставка «Рада Європи та її співробітництво з Україною». В експозиції представлено нормативні акти Ради Європи, документи та матеріали про Парламентську Асамблею РЄ та Європейський суд з прав людини, а також видання про діяльність нашої держави в цій міжнародній організації, книги та статті з даної тематики.

Нині серед членів РЄ 41 країна, в тому числі і Україна, ще три держави мають статус «особливого запрошеного гостя» і чотири — «спостерігача».

✔ Фотофакт

Тваринники КСП імені Леніна, що у Сватівському районі на Луганщині, закінчили ремонт літніх таборів і почали переводити худобу на свіже повітря.

Голова КСП Володимир Стеценко з доярками Ганною Єфременко, Любов'ю Бистровою та Ларисою Мукеєнко.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Фронтовики, налийте собі по сто!

Ранкове і денне засідання 5 травня

Парламентська хроніка

Перед початком роботи сесії народні депутати тепло привітали голову Національної Ради Словаччини пана Йозефа Мігаша.

Пан Йозеф Мігаш, який закінчив Київський держуніверситет і вважає Україну для себе рідною, хоча «тілом і душею словак», виступив в українському парламенті з промовою.

Потім депутати приступили до обговорення закону «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» з пропозиціями Президента, до якого Верховна Рада за досить драматичних обставин повертається вже протягом півмісяця.

Нагадаємо: на цей закон, який передбачав щорічні витрати на соціальний захист учасників війни приблизно 330 млн. гривень, Президент наклав вето, мотивуючи це відсутністю коштів. Натомість Президент пропонував здійснити поетапну виплату пільг ветеранам, починаючи від нинішнього Дня Перемоги, у сумі 18 млн. гривень.

Під час обговорення цих пропозицій Президента та голосування за подолання вето на неодноразових пленарних засіданнях Верховної Ради у квітні виникла ще одна колізія: фракція Руху та деякі народні депутати з інших фракцій поставили вимогу, щоб закон цей поширювався і на ветеранів ОУН-УПА, які також брали участь у бойових діях проти фашистів і нині реабілітовані.

Неодноразове голосування за подолання вето не набирало необхідних 300 голосів, і питання переносилося з засідання на засідання. При цьому члени фракції комуністів на знак протесту навіть кілька разів залишали сесійний зал, чим фактично блокували роботу Верховної Ради.

Нарешті 5 травня, після бурхливих дискусій, компроміс було знайдено: вето Президента подолано 303 голосами. Водночас проголосовано пропозицію прискорити роботу раніше утвореної комісії, що вивчає діяльність ОУН-УПА, та заслухати її висновки в липні, щоб раз і назавжди підвести риску під цією справою і примирити громадян України.

Схвалено також пропозицію опублікувати в «Голосі України» прізвища тих народних депутатів, які, перебуваючи в сесійному залі, не брали участі в голосуванні, що є порушенням Регламенту Верховної Ради.

Отож напередодні Дня незабутньої Перемоги хочеться сказати символічне: дорогі наші фронтовики, налийте собі по сто наркомівських!..

Анатолій КАРАСЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Закони діють тоді, коли їх виконують

На цьому наголосив на прес-конференції 4 травня перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк. На його думку, вищий законодавчий орган працює доволі продуктивно. Народні обранці протягом року розглянули понад 500 питань і прийняли 186 законів. «Справа не в їх кількості, а в тому, як вони виконуються», — підкреслив Адам Мартинюк.

Стосовно ефективності діяльності законодавців перший заступник Голови ВР вважає, що не можна звинувачувати одну фракцію, яка кількісно не здатна заблокувати роботу сесії. Є ряд інших причин, в тому числі політичних, які впливають на продуктивність праці народних обранців. Зокрема, наближення президентських виборів принесло хвилю партійних розколів, які, безумовно, віддзеркалилися на роботі законодавців.

Проте Адам Мартинюк вважає, що «черговий наступ на Верховну Раду закінчиться тим, чим закінчувався раніше». Такою була реакція на оцінки роботи вищого законодавчого органу з боку глави держави і пропрезидентських засобів масової інформації. Водночас він висловив переконання: протистояння гілок влади користі суспільству не принесе, особливо з урахуванням того, що потрібно прийняти ряд важливих нормативних актів. Зокрема, Цивільний і Господарський кодекси, бюджетну резолюцію тощо.

Однак перший заступник Голови ВР не заперечував проти більш суворої регламентації роботи законодавців для того, щоб підвищити її ефективність.

Адам Мартинюк детально зупинився на тих питаннях, які парламент має розглянути найближчим часом. Так, планується заслухати звіт уряду про виконання бюджету першого кварталу, а також інформацію тимчасової слідчої комісії, яка аналізувала ситуацію щодо Національного банку. На думку першого заступника глави парламенту, до розгляду цього питання треба підійти дуже зважено, оскільки «розмахування шаблюкою» може викликати падіння курсу національної валюти. Адам Мартинюк вважає, що «справу Нацбанку» депутатам підкинули навмисно, аби перекласти відповідальність на Верховну Раду, а тому ця справа, скоріше, політична, ніж економічна.

Володимир КОРОЛЮК.

УКРАЇНА
Центральна виборча комісія
ПОСТАНОВА

30 квітня 1999 року м. Київ № 26

Про встановлення кількості територіальних виборчих округів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі для проведення виборів Президента України 31 жовтня 1999 року

Відповідно до статей 11, 12 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», частини другої статті 11 Закону України «Про вибори Президента України», враховуючи офіційні відомості Державного комітету статистики України про кількість постійного населення України у віці 18 років і більше та його чисельність в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі за станом на 1 січня 1999 року, Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Визначити, що орієнтовна середня чисельність постійного населення у віці 18 років і більше на один територіальний виборчий округ становить 170500 чоловік.

2. Установити кількість та нумерацію територіальних виборчих округів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі згідно з додатком.

3. Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам до 17 травня 1999 року внести до Центральної виборчої комісії подання щодо номерів, територіальних меж, кількості постійного населення у віці 18 років і більше та центрів кожного з територіальних виборчих округів.

4. Постанову надіслати Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам, опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 30 квітня 1999 року №26

КІЛЬКІСТЬ територіальних виборчих округів та їх нумерація в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі для проведення виборів Президента України

Адміністративно-територіальна одиниця	Кількість постійного населення у віці 18 років і більше на 01.01.99 р. за даними Держкомстату України (чол.)	Кількість виборчих округів	Номери виборчих округів
Автономна Республіка Крим	1618366	10	1-10
Вінницька область	1401418	8	11-18
Волинська область	776385	5	19-23
Дніпропетровська область	2903058	17	24-40
Донецька область	3940403	23	41-63
Житомирська область	1091632	6	64-69
Закарпатська область	922477	5	70-74
Запорізька область	1567697	9	75-83
Івано-Франківська область	1068099	6	84-89
Київська область	1418131	8	90-97
Кіровоградська область	901147	5	98-102
Луганська область	2087891	12	103-114
Львівська область	2037619	12	115-126
Миколаївська область	991053	6	127-132
Одеська область	1927544	11	133-143
Полтавська область	1320809	8	144-151
Рівненська область	854841	5	152-156
Сумська область	1055606	6	157-162
Тернопільська область	869488	5	163-167
Харківська область	2352358	14	168-181
Херсонська область	928232	6	182-187
Хмельницька область	1121557	7	188-194
Черкаська область	1130162	7	195-201
Чернівецька область	696868	4	202-205
Чернігівська область	1028529	6	206-211
м. Київ	2041173	12	212-223
м. Севастополь	309392	2	224-225
Всього:	**38361935**	**225**	**1-225**

Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ

«Справу Нацбанку» підкинули навмисно

Прагнемо працювати конструктивно, в інтересах держави

З виступу Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА перед активом Городищенського району Черкаської області 30 квітня 1999 року

Ми з вами, шановні земляки і виборці, зустрічаємося регулярно. Це дає нам можливість постійно обмінюватися думками з найважливіших для нашого виборчого округу, області і всієї країни питань.

Я завжди їду на Черкащину з великим хвилюванням. Бо це та земля, яка не тільки подарувала мені життя і вивела в люди. Черкащина дала Україні багато видатних діячів у всіх сферах суспільного життя.

Завдяки вашій підтримці мені судилося стати на шлях політичної діяльності — ви обрали мене народним депутатом, а вже депутатський корпус довірив очолити Верховну Раду України. Це висока довіра і величезна відповідальність і перед вами, і перед усім українським народом. Адже кожен депутат, який віддавав голос за мене, обираючи на цю складну і відповідальну державну посаду, давав на це згоду і своїх виборців.

Я перед вами не вперше звітую. І ви знаєте, що всі завдання, які ставилися переді мною, всі ваші накази я прагнув виконати максимально. Думаю, якби я не дотримував слова, ви мене вдруге народним депутатом не обрали б. Виконуючи ваші накази, доручення, пропозиції, я працюю разом з вами і з керівництвом Черкаської області, з керівництвом тих п'яти районів — Звенигородського, Лисянського, Шполянського, Городищенського і Корсунь-Шевченківського, які входять до виборчого округу.

Ми спільно розв'язуємо місцеві проблеми. Але працюємо виважено, так, щоб ніхто не міг дорікнути, що Голова Верховної Ради про рідну область дбає більше, ніж про інші.

Ви розумієте, що в мене часу зараз не так багато, щоб я міг так часто, як це було раніше, відвідувати свій виборчий округ. Але обов'язково, хоч би що там було, кожного місяця буваю в одному чи в двох з п'яти районів, які входять тепер до округу.

Ви відчуваєте, яка нині в нас у країні складна економічна і політична ситуація. Тому є різні причини. І над розв'язанням найважливіших, проблемних питань сьогодні працюють і Верховна Рада, і Президент, і Кабінет міністрів.

Гадаю, ви відчули в останній час, що попри всі негаразди, які є в нашій державі, між гілками влади вже немає того протистояння, яке було в попередні роки. Коли мене обрали Головою Верховної Ради України, я постарався змінити характер відносин між Головою Верховної Ради і Президентом, між Головою Верховної Ради і Прем'єр-міністром, між депутатським корпусом і виконавчими структурами.

Це непросто дається, зокрема тому, що окремі засоби масової інформації не завжди об'єктивно оцінюють роботу тієї чи іншої гілки влади. Але, повірте, ми прагнемо працювати конструктивно з усіма владними структурами в інтересах всієї держави. Завдяки цьому вдається певною мірою стабілізувати внутрішньополітичну ситуацію. А за стабілізацією політичною має розпочатися й стабілізація економічна.

23 серпня 1998 року, виступаючи в палаці «Україна» з доповіддю в зв'язку з семиріччям проголошення незалежності України, я порушив дві докорінні проблеми подальшого розвитку нашої держави.

Перша — співпраця гілок влади в Україні, дотримання ними конституційних норм і чинних законів. Друга — вироблення Національної програми відродження України, відродження не тільки економічного, але й духовного.

Над цією програмою трудилося багато провідних вчених, політиків. Вона вже практично відпрацьована.

Паралельну, альтернативну, чи як би її інакше назвати, готував Кабінет міністрів. Він подав її буквально кілька днів тому до Верховної Ради. Зараз наші спеціалісти, експерти аналізують параметри цієї програми.

Я радився з керівниками Черкаської області щодо основних положень урядової програми. У нас є позитивні оцінки і серйозні претензії до неї.

Програму, яку я ініціював, підтримує багато науковців, політиків, практиків. Її ми розглядатимемо цього місяця на експертному рівні. А наприкінці травня, я гадаю, зберемося в такому складі: Голова Верховної Ради, Президент України, Прем'єр-міністр, члени Кабінету міністрів, голови обласних рад, голови обласних держадміністрацій і порадимося, як виробити основу для поєднання найперспективніших положень обох документів. Спільно, вважаю, нам належить виробити єдиний документ: по суті — конституцію економічного відродження України.

Іноді кажуть, що урядова програма і наша —антиподи, конкуруючі програми. Ні, я думаю, що ми з цих двох програм виробимо єдину, під егідою Національної програми відродження України. І зробимо все для того, щоб під цю програму був обраний Президент у 1999 році, щоб під неї був сформований Кабінет міністрів. Щоб знали, в чиї руки віддаємо нашу з вами долю. Долю Української держави.

Національною програмою ставиться завдання: в перші три роки її дії в 2—2,5 раза збільшити валовий внутрішній продукт за рахунок розвитку агропромислового комплексу, енергетики та наукового їх забезпечення. Ці три основні напрями повинні бути кардинальними, визначеними з урахуванням особливостей всіх регіонів України, біокліматичних їх умов. Кожен регіон повинен давати максимальну віддачу.

Водночас маємо визначити ефективність діяльності підприємств різних форм власності — державної, кооперативної і приватної. Яка найперспективніша, найвигідніша для суспільства.

Для прикладу: легка промисловість приватизована на 88 процентів, а валового внутрішнього продукту виробляє всього 13 процентів від рівня 1990 року. Якщо підприємець узяв у приватну власність фабрику, завод, то ця фабрика чи завод повинні працювати на все суспільство, а не на групу людей, яку цікавить тільки власний прибуток, а не доля держави в цілому.

Україна ще не втратила свій величезний науково-технічний потенціал. Національна програма відродження України передбачає, щоб високі технології, які в нас є в кожній галузі, запрацювали передусім в інтересах свого внутрішнього ринку. А потім повинні вийти з конкурентоспроможною продукцією і на зовнішній ринок — на Сході і на Заході.

З усіма партнерами ми повинні будувати відносини на паритетних засадах. Якщо Захід нам постачає ту чи іншу продукцію, то на не меншу суму ми повинні постачати свою продукцію і на їхній ринок. Наша країна не може бути об'єктом викачування матеріальних і грошових ресурсів. Примітивна однобічність, яка сьогодні є, не може нас задовольнити. Не може такого бути, наприклад, щоб сьогодні в Україну завозили м'яса більш як на мільярд доларів щороку. І це в той час, коли наші потужні птахофабрики не працюють. Що, в нас нема маточного поголів'я, інкубаторів, кормів?

Усе це в нас є! Немає тільки власної економічної політики у відносинах з іншими країнами.

У зв'язку з цим ще проблема. Ввозимо сумнівного гатунку продукти харчування, взуття й одяг. А експортуємо що? Експортуємо розум!

Сьогодні кращі наші науковці — інтелект держави — опиняються за нашими кордонами. Це страшне лихо. Ми повинні створити вченим умови для продуктивної діяльності, дати їм таку заробітну плату, щоб вони працювали на нашу науку, на нашу економіку, на наш науково-технічний прогрес. Інакше поринемо в непробудні злидні. Це реалії сучасності.

Отож у Національну програму відродження України закладаємо розв'язання і цієї проблеми.

Ставимо завдання також докорінно переглянути виробничі відносини в системі агропромислового комплексу. Не може такого бути, щоб Україна вирощувала багато соняшнику, а соняшникова олія ввозилась до нас з-за кордону. Це один тільки приклад.

Так що ж це за реформи, яким, як кажуть, альтернативи немає? Це сміх і гріх, а не ринкові реформи. Минулого, скажімо, року з України вивезено соняшнику на 200 мільйонів доларів, а ввезено рослинної олії на 400 мільйонів доларів. Що ж це за торгівля? Що це за ринкові відносини?!

Мені іноді закидають: Ткаченко лінію веде на те, щоб Україна втратила самостійність. Не вірте цьому. Я завжди думаю: чому ми щодня, щогодини втрачаємо свою економічну, а отже, й політичну самостійність. Подумайте: до нас минулого року завезли на 600 мільйонів гривень мила і на 400 мільйонів гривень зубної пасти. Скільки наших коштів тільки на цьому викачано? А гроші — це економічна незалежність, яку ми втрачаємо. Разом з політичною. Ми що — мило варити не уміємо? Зубну пасту не годні виробити? Комусь подобається зарубіжне — будь ласка, купуйте, воно є на ринку. Але ж де наше? Де здорова конкуренція? Рідна держава повинна подбати про рідного товаровиробника, створити йому сприятливі умови для конкуренції з іноземними партнерами. Наша продукція за ціною повинна бути доступна кожному громадянину.

Або візьмімо агропромисловий комплекс. Я далекий від того, щоб заборонити завозити іноземну техніку. Ми повинні кращі зразки завозити, але в тій кількості, яка давала б можливість нашим конструкторам, нашим механізаторам бачити, що краще, а що гірше, і стимулювати тим самим наш науково-технічний прогрес.

Чи зможемо конкурувати із Заходом самотужки? Зможемо. Але якою ціною? Скажімо, значно успішніше зможемо конкурувати в створенні тракторів і зернових комбайнів у кооперації з білорусами і росіянами. Саме в кооперації зуміємо створити досконалі сільгоспмашини, гранично пристосовані до наших умов.

Нам потрібно щороку на 10—12 тисяч машин поповнювати комбайновий парк. Зможемо це зробити за рахунок власних можливостей? Зможемо. Але років через 60. А в кооперації — уже в найближчі кілька років.

Тому я і ставлю питання про єдиний економічний союз між Росією, Україною і Білоруссю. І коли мене за це критикують, то я знаю, що це роблять люди, які не розуміють сьогоднішніх реалій. Можна, звичайно, сидіти при каганці і гризти сухарики в ім'я незалежності. Але яка то незалежність?..

А можна ж бути незалежними і заможними, розумно співпрацюючи з сусідами в ім'я і незалежності, і заможності. Так, як співпрацюють європейські держави, інтегруючись в ім'я добробуту і ні на йоту не втрачати власного суверенітету.

А через інтеграцію в рамках СНД, в першу чергу з Росією і Білоруссю, ми швидше і з гідністю зможемо інтегруватися в європейське співтовариство. Інтегруватися, а не вповзти в Європу на колінах, на правах молодшого недолугого брата. Для цього ми повинні подолати свою економічну кризу. Ми знаємо, як це зробити. Ми зуміємо це зробити. Ми достатньо організовані і свідомі люди, щоб прийняту нами програму виконати. Але для цього потрібні в суспільстві злагода, дружна праця.

І, звісно, мир. І у нас, і в Європі. Не можна спокійно спостерігати те, що сьогодні діється в серці Європи, на Балканах. Це нас зачіпає безпосередньо. Наслідки руйнації Югославії через агресивні дії НАТО не обминуть і нас. І не тільки втратами в економіці, а й втратами моральними. Коли дев'ятнадцять держав, об'єднавшись, бомбардують одну країну, руйнують усе —від дитячих садків до промислових підприємств, то хіба це може залишити нас байдужими?

Я вважаю, нас ці події примушують серйозно замислитися: чи зможемо ми поодинці вижити як держава, чи зможемо поодинці розв'язати ті величезні економічні проблеми, які в нас є. Безперечно — ні! Як не можна вступити у ту саму воду в річці, так само неможливо повернути історію назад. Але все краще треба взяти з минулого, щоб використати в майбутньому.

Сьогодні кожен розуміє, вороття назад, у минуле, немає. Тому економічна, політична співпраця із сусідами нам необхідна. Світ так побудований, що люблять багатих і сильних. Бідних і слабких ніхто не любить. І коли ми хочемо бути багатими і сильними, то нам потрібно думати, як інтегрувати наші економіки, щоб мати вигоду.

Верховна Рада України і я, як її Голова, провели складну роботу для того, щоб було ратифіковано великий договір між Росією і Україною. Цим, до речі, вирішено і кримське питання. Припиняються суперечки, хто кому подарував Крим і хто його і для кого відродив. Коли веду мову про інтеграцію економік, то в цьому вбачаю і гарантію того, що ніхто завтра не зможе зазіхнути на нашу територіальну цілісність.

Покликання державних керівників — бачити не на крок, не на два, а на багато років наперед. Тому вважаю, що 1999 рік увійде в історію золотою сторінкою завдяки ратифікації великого договору між Україною і Росією. Адже цим актом Росія визнала нас як незалежну, суверенну державу в її нинішніх кордонах. Визнала вперше після 1654 року.

Ми з вами зустрічаємося напередодні Дня Перемоги. Це традиційно хвилююче для нас свято, в кожного з нас пов'язано з ним багато щемного і святого. Вітаю вас з цими світлими днями, бажаю всім вам і вашим родинам щастя і благополуччя.

Заява фракції Селянської партії України «Трагедія в шахтарському Краснодоні»

1 травня в Краснодоні 12 шахтарів шахти Суходольська-Східна, які страйкували кілька місяців з вимогою виплатити борги із зарплати, перерізали собі вени.

Ще двох гірників було госпіталізовано з діагнозом «загальне виснаження».

З допомогою лікарів шахтарів удалося врятувати.

Люди пішли на надзвичайні заходи суїциду через неможливість годувати себе і своїх дітей.

Вимога шахтарів одна — виплата боргів із зарплати.

З такою самою вимогою виступають учителі, лікарі, енергетики — громадяни України, що працюють у бюджетній сфері.

Криза у вугільній промисловості має свої причини. Лише усунувши причини, можна ліквідувати її руйнівні наслідки.

Ліквідація держпідтримки в середині 90-х років, гіперінфляція, відсутність державного регулювання й ефективного контролю за розвитком і роботою галузі — головні причини кризи у вугільній промисловості.

Їхня руйнівна дія призвела до цілковитого спрацювання виробничих фондів на шахтах. Упав обсяг видобутку вугілля. Борги із зарплати шахтарям зросли до 2 мільярдів 500 мільйонів гривень. Борги з регресних позовів і одноразових допомог збільшилися на сотні мільйонів гривень. Вимирають шахтарські міста і селища.

Потрібна конкретна програма перемоги над кризою у вугільній промисловості. І головним питанням є питання виплати боргів із зарплати. Але подолати кризу у вугільній промисловості без перемоги над кризою в економіці України неможливо.

Що потрібно зробити?

Чого вимагає державна мудрість?

(Закінчення на 6-й стор.).

Імпортуємо сумнівні речі, експортуємо розум

Хроніка. Факти. Події

✔ Мапуту

Зібралися противники протипіхотних мін

Делегація України на чолі з першим заступником міністра закордонних справ Олександром Майданником бере участь в Мапуту (Мозамбік) у першій зустрічі держав—учасниць Конвенції про заборону виробництва, застосування, накопичення та передавання протипіхотних мін та їх знищення. У конференції, що почалася вчора, беруть участь делегації понад 130 країн—членів ООН, які підписали конвенцію, представники низки міжнародних організацій. Серед обговорюваних питань — перспективи міжнародного співробітництва й допомоги в розмінуванні, реабілітації жертв протипіхотних мін, знищення запасів цієї зброї, розробки й удосконалення технологій розмінування. Українські дипломати проводять низку дво- та багатосторонніх консультацій з метою широкого залучення міжнародної фінансової та матеріально-технічної допомоги Україні в знищенні й утилізації запасів протипіхотних мін.

✔ Анкара

Злякалися радарів і відкрили вогонь

Винищувачі ВПС США, що патрулювали заборонену для польотів зону на півночі Іраку, знову завдали ударів по кількох іракських установках ППО в районі міста Мосул. Як повідомляється в заяві командування військово-повітряної бази Інджирлік у Туреччині, звідки британські й американські літаки піднімаються в повітря, це сталося після того, як пілоти виявили, що на їхні машини наведено іракські радари. Розцінивши це як загрозу нападу, вони випустили по установках ППО кілька ракет і скинули на них високоточні бомби з лазерним наведенням на ціль.

Про жертви серед іракського населення внаслідок бомбардувань не повідомляють.

✔ Загреб

Перспективи є. Черга за пропозиціями

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Хорватія А. Шостак відвідав Істрську жупанію (область), де мав бесіду з президентом Істри С. Жуфичем. Мова йшла про розвиток економічного співробітництва — зокрема, у таких галузях, як кораблебудування, хімічна промисловість, електротехніка, фармацевтика, туризм. Так, фабрика «Немрет» уже 30 років експортує в Україну свої барвники та лаки. Бажаними партнерами для українських промисловців є кораблебудівний холдинг «Уляник» та хімічний завод «Істрапластика». Ну, а щодо туризму, то Істра може прийняти до 250 тисяч відпочиваючих за день і надзвичайно зацікавлена в наших туристах.

Обговорювалися і плани культурних обмінів. У липні планується провести в місті Пула виставку картин українських художників, організувати вечір нашої поезії. Під час бесіди навіть пролунала пропозиція встановити прямі зв'язки між Істрою та однією з областей України.

✔ Нью-Йорк

Справжній торнадо страшніший за тезка-літака

Щонайменше 45 осіб загинуло і майже 700 поранено в американських штатах Оклахома та Канзас, над якими промчали небачені за руйнівною силою торнадо. Кількість смерчів настільки велика, що важко піддається підрахунку. На цей час їх змогли налічити 36. За деякими даними, швидкість переміщення повітряних мас в епіцентрі торнадо часом перевищувала 300 км/год.

Особливо сильно постраждала Оклахома, зокрема столиця штату —Оклахома-Сіті. Лише в передмісті під назвою Мор зруйновано половину з 15 тис. будинків. У лікарнях адміністративного центру штату не вистачає місця для поранених.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Фото АП.

Два фланги литовської демократії

Прем'єр-міністр Литви Гедемінас Вагнорюс вручив президентові Валдасу Адамкусу заяву про відставку. Це стало кульмінацією багатомісячної суперечки. 19 квітня, виступаючи в прямому ефірі телебачення і національного радіо, президент оголосив про політичну недовіру главі кабінету: «Прем'єр-міністр почав відкриту боротьбу з інституцією президента, допускаючи водночас образу глави держави, приниження власне держави і її громадян».

Через день сейм Литовської Республіки ухвалив рішення про однозначну підтримку прем'єра. Заяву Адамкуса назвали політичною помилкою, а конфлікт пояснювався особистими мотивами. Більшість у сеймі становить блок консервативної партії «Союз Вітчизни» і Партії християнських демократів. Гедемінас Вагнорюс і глава сейму Вітаутас Ландсбергіс є лідерами «Союзу Вітчизни», хоча між ними і спостерігаються елементи суперництва.

28 квітня на спільному засіданні правління «Союзу Вітчизни» і парламентської фракції було ухвалено заяву про те, що ця партія не заперечуватиме, якщо сам президент захоче сформувати новий уряд. Однак правляча коаліція не братиме участі в його створенні. Втім, ходять чутки, що після зустрічі президента з главою сейму останній змінив позицію. Це означає, що правляча коаліція все ж підтримає новий кабінет і уряд меншості Литві не загрожує.

І нарешті 1 травня, виступивши в прямому ефірі по телебаченню, прем'єр Вагнорюс визнав, що між ним і президентом виникли розбіжності, які ускладнюють управління країною й завдають шкоди господарчій та фінансовій системі. Він вибачився за помилки, яких припустився, і за непопулярні рішення: «Я маю взяти на себе частину відповідальності за те, що не вдалося уникнути цих несприятливих політичних обставин».

Цікаво, що ще задовго до конфлікту з Адамкусом, за часів першого прем'єрства Вагнорюса, 1992 року, самі члени кабінету зверталися в сейм зі скаргою на те, що прем'єр не визнає колективного методу ухвалення рішень, часто діє неколегіально й некомпетентно. Потім, під час перебування при владі Демократичної партії праці Литви, поставало навіть питання про притягнення Вагнорюса до відповідальності за штучний розвал колгоспів і радгоспів. Однак повернення до керівництва країною консерваторів знову привело його на вершину влади.

Знаменно, що рейтинг президента Литовської Республіки — і без того високий — за час конфлікту з главою виконавчої влади істотно підвищився й за останніми опитуваннями сягає 88 відсотків. Рейтинг же прем'єр-міністра впав до 18 відсотків. Цифри ці показові, бо за Конституцією повноваження президента доволі вузькі й одержати перемогу в протистоянні з сеймом і з Кабінетом міністрів можна, лише спираючись на підтримку народу.

Володимир СТРОЙ.
Вільнюс.

Парламенти мають визначати пріоритети двосторонньої співпраці

(Початок на 1-й стор.)

Торкаючись югославської теми, Олександр Ткаченко заявив: «НАТО веде агресію проти суверенної держави, і ми маємо працювати для припинення цієї війни». Він поінформував співрозмовника про точку зору парламенту щодо дій НАТО і зазначив, що незабаром ВР розглядатиме проект закону про засади внутрішньої і зовнішньої політики, де цю точку зору буде враховано.

Йозеф Мігаш висловився за інтенсифікацію двосторонніх міжпарламентських відносин, повідомивши, що на липень-серпень заплановано візит в Україну делегації комітету у міжнародних справах Національної Ради Словаччини.

Питання активізації українословацького міжпарламентського співробітництва обговорювалися і під час зустрічі Йозефа Мігаша з членами Комітету ВР у міжнародних справах і зв'язках з СНД. «Міжнародні комітети, — зазначив голова Національної Ради Словаччини, — це рушійна сила для поліпшення наших зв'язків. Змінюється ситуація в регіоні, Європі і тому нам треба зустрічатися якомога частіше і розв'язувати ті питання, які виникають». І знову темою розмови стали події в Косово. Йозеф Мігаш повідомив, що близько двох третин словацького населення виступають проти війни в Югославії, але, зазначив він, так само багато і тих, хто не поділяє політику Мілошевича у Косово. Голова комітету Борис Олійник зазначив, що в Україні є певна розбіжність у поглядах на югославську проблему, але, незважаючи на це, всі сходяться на тому, що слід негайно зупинити війну, яка може вийти з-під контролю і дестабілізувати ситуацію на континенті.

Учора відбулися також зустрічі Голови Національної Ради Словаччини Йозефа Мігаша з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком та керівниками депутатських фракцій і груп Верховної Ради України.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

До свята у Країні тюльпанів

Днями Голландія відзначала своє національне свято — День Королеви. У Києві відбулася книжкова виставка під назвою «Україна—Нідерланди: грані співробітництва». Експонувалося майже 200 книг, зібраних фондом Національної парламентської бібліотеки України та посольством Нідерландів — про історію, культуру, економіку цієї держави.

— Співпраця України з Нідерландами вже має певні здобутки, — зазначив у своєму виступі Надзвичайний і Повноважний Посол Королівства Нідерланди в Україні пан Онно Хаттінга Ван'т Санте. — Лише цього року відбулася низка культурних заходів: виставка голландських продуктів сільського господарства, показ фільмів, вечір за участю відомого голландського співака.

Думку посла підтримав і начальник управління співробітництва з міжнародними організаціями та окремими країнами Агентства України з питань розвитку та європейської інтеграції Андрій Нікітов. Він зауважив, що, виходячи на тісний рівень співробітництва, не можна обійтись без базових, загальних даних про країну: її історію, культуру, традиції. Бо дуже часто через культурні зв'язки народжуються гарні комерційні проекти.

Олеся ЯХНО.

Як молдовське село Варниця обирало собі державу

Наочний приклад того, як політичні амбіції доходять до абсурду, —референдум у невеликому молдовському селі Варниця (передмістя м. Бендери).

З 1992 року Бендери визнають своєю офіційною владою лише придністровську. А референдум, що відбувся, мав визначити, кому все-таки належать майже 6 тисяч селян: Молдові чи самопроголошеній і ніким не визнаній Придністровській Республіці? Однозначний політичний захід, який проводила державна влада м. Бендери, в основі має доволі банальні, далекі від офіційних, позиції і Кишинева, і Тирасполя. Річ у тому, що переважно мешканці села Варниця працюють у сусідніх Бендерах, де одержують хоча й невелику, але вчасно виплачувану зарплату. Місцеві пенсіонери теж перебувають на забезпеченні міста, яке (на відміну від Кишинева) виплачує пенсії щомісяця. Крім того, у Придністров'ї квартплата, електроенергія й газ коштують, можна сказати, копійки.

Очевидно, ви здогадалися, які були результати референдуму. Адже виявити свої симпатії Кишиневу означає залишитися з порожнім гаманцем. До того ж, Бендери пообіцяли закрити для варничан двері всіх соціальних служб, більше того, їх перестане обслуговувати навіть міська «швидка допомога».

Поштовхом до, по суті, безвихідної для мешканців ситуації стала адміністративно-територіальна реформа, проведена в Молдові. Згідно з реформою село Варниця «відписується» Кишинівському повіту.

Місія ОБСЄ в Кишиневі заявила, що підсумки референдуму нелегітимні — юридичних наслідків не матимуть. Однак теоретичні постулати не завжди підтверджуються на практиці. А в даному разі політичний переділ передмістя Бендер може закінчитися тим, що кілька тисяч осіб втратять роботу: вхід «молдованам» на територію бендерських підприємств буде заборонено.

Бендери — місто зі статусом підвищеного режиму безпеки. Запроваджено комендантську годину. Ситуацію контролює військова комендатура під прапором миротворчих сил. З 1992 року в місті працюють і молдовська поліція, і придністровська міліція. Тут два суди, дві прокуратури (підпорядковуються Кишиневу й Тирасполю). Одне слово, місто — своєрідна порохова бочка, за якою слід пильнувати.

Смішний, як може видатися, референдум, поперше, показовий: він — наслідок застряглих на нульовій позначці політичних переговорів між Кишиневом і Тирасполем щодо статусу Придністров'я, гарантами в яких виступають Росія й Україна. По-друге, лихий призвід, як кажуть, людям заохота. Та й немає гарантії, що чергове маленьке село не захоче стати не від хорошого життя незалежним, наприклад, під прапором ООН.

Ще одна подробиця. Того дня, коли відбувався вищеназваний референдум, адміністрація Варниці (призначена Кишиневом) скликала сходку громадян. На ній очікувалося вислухати думки, що засуджують бендерське опитування. Понад годину місцева влада, а також прибулий до Варниці глава місії ОБСЄ в Молдові чекали селян. Із понад 3 тисяч дорослого населення прийшли... 10 старих, та й то, як з'ясувалося, щоб запитати про пенсії та комунальні послуги. Фактичною неявкою на референдум та ігноруванням сільської сходки люди продемонстрували політикам цілковиту недовіру.

Світлана ГАМОВА.
Кишинів.

Бендери — своєрідна порохова бочка

Україна Центральна виборча комісія

ПОСТАНОВА

30 квітня 1999 року *м. Київ* *№ 25*

Про календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення виборів Президента України 31 жовтня 1999 року

Відповідно до статей 11, 12 та 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», частини другої статті 15 Закону України «Про вибори Президента України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Затвердити календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення виборів Президента України 31 жовтня 1999 року (додається).

2. Надіслати календарний план Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам, головам територіальних виборчих комісій та опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 30 квітня 1999 року № 25

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН основних організаційних заходів з підготовки та проведення виборів Президента України 31 жовтня 1999 року

Відповідно до положень Закону України «Про вибори Президента України» основні організаційні заходи з підготовки та проведення виборів Президента України здійснюються в такі строки:

№ п. п.	Зміст заходів	Виконавці	Строки виконання
1	Встановлення кількості та нумерації територіальних виборчих округів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.	Центральна виборча комісія	до 4 травня
2	Затвердження форми підписного листа на підтримку претендента на кандидата в Президенти України (не раніш як за 170 днів до дня виборів).	Центральна виборча комісія	не раніш як 14 травня
3	Висування претендентів на кандидатів у Президенти України (починається за 170 днів і закінчується за 140 днів до дня виборів).	політичні партії, виборчі блоки партій, збори виборців	з 14 травня до 12 червня включно
4	Подання партією, виборчим блоком партій до Центральної виборчої комісії заяви про реєстрацію претендента і відомостей про уповноважену особу партії, виборчого блоку партій.	політичні партії, виборчі блоки партій	після висунення претендента
5	Подання ініціативною групою виборців до Центральної виборчої комісії заяви про реєстрацію претендента та заяви про реєстрацію ініціативної групи.	ініціативні групи виборців	після висунення претендента
6	Реєстрація претендента на кандидата у Президенти України.	Центральна виборча комісія	у п'ятиденний строк з дня подання заяви про реєстрацію
7	Видача уповноваженим особам партії (блоку), ініціативної групи виборців довідки про реєстрацію претендента і необхідної кількості підписних листів.	Центральна виборча комісія	протягом 48 годин після реєстрації
8	Публікація декларацій претендентів на кандидата у Президенти України в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».	Центральна виборча комісія	у триденний строк після надходження декларацій
9	Утворення територіальних виборчих округів (не пізніш як за 160 днів до дня виборів) за поданням відповідно Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад.	Центральна виборча комісія	не пізніш як 23 травня
10	Публікація в пресі списку територіальних виборчих округів із зазначенням їх номерів, територіальних меж та центрів (у триденний термін від дня прийняття відповідного рішення).	Центральна виборча комісія	не пізніш як 26 травня
11	Подання заповнених підписних листів безпосередньо до Центральної виборчої комісії для реєстрації (не пізніш як за 110 днів до дня виборів).	уповноважені особи	не пізніш як 12 липня
12	Сповіщення осіб, які подали підписні листи, про невідповідність їх оформлення вимогам Закону України «Про вибори Президента України»	Центральна виборча комісія	не пізніш як на п'ятий день після прийняття підписних листів
13	Подання виправлених або додаткових підписних листів до Центральної виборчої комісії (не пізніш як за 100 днів до дня виборів).	уповноважені особи	не пізніш як 22 липня
14	Складання протоколу про результати збирання підписів на підтримку кожного з претендентів на кандидата в Президенти України.	Центральна виборча комісія	не пізніш як 27 липня
15	Ознайомлення претендента або уповноваженої особи партії (блоку), ініціативної групи виборців з протоколом про результати збирання підписів	Центральна виборча комісія	у триденний строк після складення протоколу
16	Реєстрація кандидатів у Президенти України (протягом п'яти днів після складення протоколу про результати збирання підписів виборців, завершується не пізніш як за 90 днів до дня виборів)	Центральна виборча комісія	не пізніш як 1 серпня
17	Видача кандидату в Президенти України посвідчення встановленого зразка, а претендентам, яким відмовлено в реєстрації, - рішення.	Центральна виборча комісія	протягом двох днів після реєстрації, не пізніш як 3 серпня
18	Публікація в пресі та оголошення в інших засобах масової інформації списку кандидатів у Президенти України із зазначенням в алфавітному порядку прізвища, імені, по батькові, року народження, партійності, освіти, посади (заняття), місця роботи і проживання кожного кандидата та ким висунутий кандидат (на п'ятий день після закінчення реєстрації).	Центральна виборча комісія	не пізніш як 6 серпня
19	Реєстрація довірених осіб кандидатів у Президенти України і видача їм посвідчень встановленого зразка.	Центральна виборча комісія	протягом трьох робочих днів після надходження заяви
20	Передвиборна агітація.	кандидати у Президенти України	після реєстрації претендента кандидатом в Президенти України до 29 жовтня включно
21	Подання до Центральної виборчої комісії передвиборної програми, автобіографії та двох фотокарток встановленого Центральною виборчою комісією формату.	кандидат у Президенти України або уповноважена ним особа	не пізніш як у тижневий термін після реєстрації кандидата, не пізніш як 7 серпня
22	Подання до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад пропозицій щодо утворення територіальних виборчих комісій Автономної Республіки Крим, (не пізніш як за 80 днів до дня виборів).	керівні органи республіканської обласних, Київської та Севастопольської міських організацій політичних партій або їх центральних органів	не пізніш як 11 серпня
23	Утворення територіальних виборчих комісій (не пізніш як за 70 днів до дня виборів)	Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські ради	не пізніш як 21 серпня
24	Утворення територіальних виборчих комісій Центральною виборчою комісією у разі, коли рада не утворить їх в установлений Законом строк (не пізніш як за 65 днів до дня виборів).	Центральна виборча комісія	не пізніш як 26 серпня
25	Скликання першого засідання виборчої комісії (не пізніш як на третій робочий день після її утворення)	територіальні виборчі комісії	не пізніш як 24 серпня
26	Інформування населення через засоби масової інформації або іншим шляхом про своє місцезнаходження, поштову адресу та режим роботи (у п'ятиденний термін від дня утворення).	територіальні виборчі комісії	не пізніш як 26 серпня
27	Утворення виборчих дільниць за поданням сільських, селищних, міських (міст, де немає районних рад), районних у містах рад (не пізніш як за 60 днів, до дня виборів), а у виняткових випадках, які визначаються Центральною виборчою комісією, - не пізніш як за п'ять днів до дня виборів.	територіальні виборчі комісії	не пізніш як 31 серпня, у виняткових випадках – 25 жовтня
28	Подання до відповідної ради пропозицій щодо кандидатур до складу дільничних виборчих комісій (не пізніш як за 60 днів до дня виборів).	легалізовані відповідно до закону районні, міські осередки політичних партій (блоків), кандидати, органи самоорганізації населення	не пізніш як 31 серпня
29	Утворення дільничних виборчих комісій (не пізніш як за 45 днів до дня виборів), а у виняткових випадках, визначених Центральною виборчою комісією, - за п'ять днів до дня виборів	сільські, селищні, міські (міст, де немає районних рад), районні в містах ради	не пізніш як 15 вересня, у виняткових випадках -25 жовтня
30	Утворення дільничних виборчих комісій відповідною територіальною виборчою комісією у разі, коли рада не утворить їх в установлений Законом строк (не пізніш як за 40 днів до дня виборів).	територіальна виборча комісія	не пізніш як 20 вересня
31	Скликання першого засідання виборчої комісії (не пізніш як на третій робочий день після її утворення).	дільничні виборчі комісії	не пізніш як 18 вересня
32	Інформування населення через засоби масової інформації або іншим шляхом про своє місцезнаходження, поштову адресу та режим роботи (у п'ятиденний термін від дня утворення).	дільничні виборчі комісії	не пізніш як 20 вересня
33	Виготовлення передвиборних плакатів кандидатів у Президенти України (не пізніш як за 50 днів до дня виборів).	Центральна виборча комісія	не пізніш як 10 вересня
34	Передача списків виборців дільничним виборчим комісіям (не пізніш як за 40 днів до дня виборів).	виконавчі комітети сільських, селищних, міських (міст, де немає районних рад), районних у містах рад	не пізніш як 20 вересня
35	Уточнення списку виборців, підписання їх головою та секретарем комісії, подача їх для загального ознайомлення (не пізніш як за 15 днів до дня виборів).	дільничні виборчі комісії	не пізніш як 15 жовтня
36	Сповіщення виборців про час і місце голосування (не пізніш як за 15 днів до дня виборів).	дільничні виборчі комісії	не пізніш як 15 жовтня
37	Включення військовослужбовців до списків виборців по виборчих дільницях, розташованих за межами військових частин (не пізніш як за п'ять днів до дня виборів).	органи, що складають списки виборців за поданням командирів військових частин	не пізніш як 25 жовтня
38	Заборона поширення інформації про результати соціологічних досліджень і опитувань громадської думки щодо кандидатів у Президенти України	Держкомінформації, державні і недержавні засоби масової інформації	з 16 жовтня
39	Звернення кандидата у Президенти України з письмовою заявою до Центральної виборчої комісії щодо зняття своєї кандидатури з балотування (не пізніш як за три дні до дня виборів).	кандидат у Президенти України	не пізніш як 27 жовтня
40	Повідомлення виборчих комісій про вибуття кандидата в Президенти України з балотування і оприлюднення цього рішення в засобах масової інформації у разі його звернення до Центральної виборчої комісії про зняття своєї кандидатури (не пізніше наступного дня після прийняття рішення).	Центральна виборча комісія	не пізніш як 29 жовтня
41	Друкування у кожному номері газет «Голос України» та «Урядовий кур'єр» і транслювання двічі на день телерадіокомпаніями роз'яснень Центральної виборчої комісії щодо заборони під час передвиборної агітації надання безплатно або на пільгових умовах товарів, цінних паперів, кредитів, лотерей, грошей, послуг (починаючи за 30 днів до дня виборів).	Центральна виборча комісія	починаючи з 1 жовтня до 30 жовтня
42	Інформування Центральної виборчої комісії установами банку, в яких відкрито рахунки особистих виборчих фондів кандидатів, про розміри і джерела надходжень до цих фондів та подача фінансових звітів про їх використання.	Установи банку, в яких відкрито рахунки особистих виборчих фондів кандидатів	на другий день після дня виборів, 1 листопада
43	Встановлення результатів виборів по єдиному загальнодержавному одномандатному виборчому округу по виборах Президента України (у п'ятиденний строк після виборів).	Центральна виборча комісія	не пізніш як 5 листопада
44	Публікація в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» даних про розміри та джерела про використання надходжень на рахунки особистих виборчих фондів кожного кандидата та фінансових звітів цих коштів (не пізніш як на сьомий день після дня виборів)	Центральна виборча комісія	до 7 листопада
45	Публікація в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» повідомлення про результати виборів Президента України (не пізніш як на третій день після підписання протоколу про результати виборів).	Центральна виборча комісія	не пізніше як 8 листопада
46	Перерахування установами банку в безспірному порядку до Державного бюджету України не використаних під час виборчої кампанії коштів особистих виборчих фондів кандидатів (у триденний строк після опублікування Центральною виборчою комісією результатів виборів)	Установи банку, в яких відкриті рахунки особистих виборчих фондів кандидатів	до 11 листопада
47	Проведення повторного голосування по виборах Президента України у разі, коли за результатами проведеного голосування 31 жовтня 1999 року неможливо буде визначити кандидата, обраного Президентом України (не пізніш як у двотижневий строк після дня виборів).	Центральна виборча комісія	не пізніш як 14 листопада
48	Складення присяги народові України на урочистому засіданні Верховної Ради України.	Новообраний Президент України	не пізніш як 8 грудня

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ

Все визначено – від висунення до присяги

У номер

✔ Вінниця

Чорнобильський «полин» — передчасна старість

За словами науковців Вінницького державного медичного університету імені Пирогова, біологічний вік українців набагато випереджає паспортний: у чоловіків — майже на сім років, у жінок — на 5,7 року. Головна причина прискореного процесу старіння нації була названа під час науково-практичної конференції, де йшлося про проблеми оздоровлення осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Саме чорнобильський «полин» зазначалось у виступах її учасників, підганяє передчасну старість.

Ліками номер один, на думку медиків-науковців, є препарат спіруліна — мікроскопічна водорість, вирощування якої освоєно на Вінниччині.

Україна стала 61-ю державою світу, де займаються промисловим виробництвом препарату XXI століття.

✔ Луганськ

З шахти — на землю

Гірники шахтарських міст області у пошуках роботи та заробітку дедалі частіше звертають свої погляди на село. Ось і в Сватівському районі побільшало робочих рук за рахунок гірників з міст Антрацита, Кіровська та Луганська. Будівельна бригада, створена з шахтарів у КСП «Петровський», взялася за ремонт та підготовку літніх таборів для утримання худоби. Знайшлася робота для гірників і в інших господарствах. І що важливо —саме в селі шахтарі почали пригадувати, що є не тільки заборгованість із зарплати, а й розрахунок овочами за роботу.

✔ Житомир

Почім сьогодні фундамент?

У регіональному відділенні ФДМУ відбувся аукціон. Продано дванадцять незавершених житлових будинків у Кам'янці Попільнянського району, що споруджували за чорнобильською програмою. Об'єкти, початкова ціна яких на аукціоні становила від символічних 20 копійок до 150 гривень, пішли за 400—500 грн. Цього року було продано 21 такий об'єкт. Нерідко це лише фундаменти, до яких уже років шість не підходив жоден будівельник. Виручені кошти мають піти на завершення недобудованого житла, готовність якого вища.

✔ Проблеми столиці

Запитання до Олександра Омельченка

Київ: мовчання органів влади триває

(Початок на 1-й стор.).

Редакція направила запити до очолюваних паном О. Омельченком органів влади. Відсутність будь-якої реакції на них викликала потребу звернутися з відкритим листом до Президента України Л. Кучми з проханням розібратися з фактами чиновницького свавілля («ГУ» від 15 квітня 1999 року).

Просимо пана О. Омельченка нарешті відповісти нам та киянам на такі запитання:

ким і на якій підставі приймалося рішення щодо відводу 1,1 га землі в центрі міста АТВТ «Компанія «ДІБ» та виселення мешканців будинків 35-а, 35-б, 37-а, 37-б по вул. Пушкінській;

ким і на якій підставі приймалося та підписувалося рішення щодо виселення дитячого садка, а також знесення споруд по вул. Пушкінській, 33;

що зроблено особисто паном О. Омельченком для розв'язання проблеми збереження дитячого закладу № 183 по вул. Пушкінській, 33;

хто з чиновників Київської міськдержадміністрації і коли відповість за порушення Конституції України, законів «Про інформацію», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», а саме: за відсутність реагування на опублікований матеріал та нехтування письмовими запитами та зверненнями.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Енергетичні парадокси «по-українському»

До уваги уряду

Торік Кабінет міністрів України, зважившись на продаж 20—30% акцій енергокомпаній портфельним інвесторам, сказав, таким чином, «а» у рамках Програми реконструкції енергетичної галузі. Однак «б» —подальша приватизація і залучення стратегічних інвесторів — вимовлено не було. Натомість, заручившись підтримкою профільного Міністерства енергетики, чомусь зайнявся посиленою критикою обленерго (і насамперед уже приватизованих), перекладаючи на них усі біди енергетики.

Парадокс перший

Чи має «здоровий глузд» сьогоднішній енергоринок? Однозначно — ні. Й навіть не тому, що ринкові ціни не відображають попит і пропозицію, а формуються кулуарно чиновниками. А тому, що намаганнями тих самих чиновників Кабінету міністрів та Міненерго створено парадоксальну ситуацію, за якої що нижче обсяги виробництва в галузі і що вища собівартість продукції, то вища рентабельність. З 1997 по 1998 рік рентабельність Міненерго зросла з 4,13% до 32,4% з одночасним зниженням обсягів виробництва електроенергії на 2,6%!

При цьому із солідного пирога в 2,9 млрд. гривень прибутку, одержаного Міненерго, левова частка (99,8%) припала енергогенеруючим компаніям. У тому числі 2,3 млрд. гривень (79,3%) — НАЕК «Енергоатом» (рентабельність якої сягнула 102% з одночасним зниженням обсягу виробництва на 5,3%). Ще 0,5 млрд. гривень (17,2%) припало ТЕС (рентабельність яких зросла з 8,72% до 12,5% з одночасним зниженням обсягів виробництва на 7,4%). ГЕС і ТЕЦ розділили поміж собою 0,13 млрд. гривень (4,4%).

Ось і виходить, що гірше працюємо, то ліпше живемо. Але як же з легендою про справедливість і рівноправний ринок? За схемою Міненерго вона має напрочуд цікавий вигляд. Так, обленерго та «Укренерго», які 1998 року не знизили показників роботи і постачили споживачам усю вироблену електроенергію, припало 61,2 млн. гривень, «Укренерго» взагалі одержав збитки у 130 млн. гривень.

Парадокс другий

Цей парадокс ринкових відносин української енергетики полягає в нескінченних скаргах щодо браку грошей у АЕС і ТЕС на виплату зарплатні, придбання палива, на їх розвиток. Проаналізуємо цифри.

1998 року практично всю енергію атомних та теплоелектростанцій було реалізовано з рентабельністю 102% та 12,5% відповідно, за що одержано 2830 млн. гривень прибутку. При цьому паливна складова в вартості електроенергії Міненерго — усього лише 38,4%, а у вартості електроенергії «Енергоатому» і того менше — 15,2%. Загалом по Міненерго частка палива та електроенергії, купленої зі сторони, становить 44%, більшу половину з яких мали оплатити незалежні постачальники електроенергії.

Парадокс третій

Міненерго, незрозуміло від яких щедрот, надало посередникам пільги, внаслідок чого 1998 року вони сплатили за одержану електроенергію «живими» грошима лише 0,1%. Цей самий рівень оплати зберігається й цього року. (Для порівняння: «недбайливі» обленерго за підсумками 1998 року оплатили грошима 8,9%, а в березні 1999-го — 12,9%).

Слід також сказати, що пільга, подарована «незалежним постачальникам», розповсюджується не лише на розрахунки грошима. Для них міністерство організує проведення різних заліків та інші форми негрошових платежів. І все-таки, незважаючи на такий режим сприяння, загальна заборгованість «наближеної» до Міненерго категорії постачальників за перший квартал року зросла більш як на 100%, сягнувши 500 млн. гривень (заборгованість усіх обленерго за цей самий період становила лише 22%).

Варто також згадати, як НАЕК «Енергоатом» 1998 року провів операцію щодо «врятування генерації», поставивши тим самим галузь на межу загибелі. Тоді цей один із головних кредиторів економіки України взяв та й випустив у обіг масу простих векселів. Нонсенс операції полягав у тому, що простий вексель ніколи не виписує кредитор, бо це прерогатива боржника. Але «Енергоатом» їх не лише випустив, а й продав за «живі» гроші поза енергоринком (а як же решта його учасників?) з величезним дисконтом у 85%. Тим самим фактично здійснивши емісію грошей без згоди НБУ.

Ці фальшиві векселі споживачі купували за реальні гроші (даючи тим самим заробити тим посередникам, які були першим покупцем енергоатомівських векселів) і понесли їх до обленерго як платіж, причому за ціною 100% номіналу. Таким чином, споживач міг придбати в обленерго у 2—4 рази більше електроенергії за векселі, ніж за їхній еквівалент у «живих» грошах.

Тож чому немає коштів? У чиї кишені вони перекочували за допомогою Міненерго, перебравши на себе повноваження їх розподіляти? В цьому полягає третій парадокс нашого ринку — «справедливого», «прозорого» і «рівноправного».

Парадокс четвертий

І, нарешті, останній. Міненерго за погодженням із Мінфіном централізувало розрахунки зі споживачами, фінансованими із держбюджету, а також зі споживачами нафтогазового комплексу та «Укрзалізниці». Аналогічно відбуваються розрахунки з «кредиторами енергоринку», коли споживачі напряму віддають кредиторам за заліками товарно-матеріальні цінності, гроші або векселі. Зроблено це було для поліпшення розрахунків за паливо, якого не вистачає, і жоден із окремих учасників енергоринку це не заперечував.

Однак реально розрахунки почали здійснювати знову-таки на користь лише окремих учасників енергоринку — цілком конкретних посередників. Фактично профільні управлінські структури виконавчої влади здійснюють перерозподіл обігових коштів, які вони вилучають у обленерго на користь «інших кредиторів енергоринку». А потім обурюються, що у відповідь обленерго вимушені «виводити» частину «живих» грошей із розрахунку, щоб компенсувати втрати. А парадокс полягає в тому, що фактично проведені розрахунки не враховуються механізмом розподілу коштів: частина ресурсів проходить через ринок, що фіксується ринком, але ресурси не розподіляють між усіма учасниками, як декларовано в договорі.

То хто саме винний? І що робити? Очевидно, що з усіх, причетних до діяльності енергоринку, цього не знають тільки в Кабінеті міністрів та профільному міністерстві, де шукають причину усіх бід у кому завгодно, тільки не в самих собі.

Володимир ІВАНОВ.

Заява фракції Селянської партії України «Трагедія в шахтарському Краснодоні»

(Початок на 3-й стор.).

Передусім економічний блок Кабміну має негайно розробити реальний і зрозумілий народові механізм погашення боргів із зарплати.

Голодний шахтар не може працювати, голодний лікар не може лікувати, голодний учитель не може навчати дітей, голодний селянин не може вирощувати хліб.

Потрібен новий курс в економіці України — державне регулювання як система законодавчих актів, які забезпечували б захист народу.

Для подолання кризи у вугільній промисловості треба негайно покласти край збиткам, яких завдає імпорт вугілля з-за кордону.

Першочерговим є виведення вугільної галузі на рентабельну роботу.

Для цього Мінфіну потрібно виконати постанову Верховної Ради про збільшення бюджетного фінансування Мінвуглепрому на 1,5 мільярда гривень. Мета — обладнати нові високопродуктивні лави, забезпечити зростання обсягів виробництва, що дасть реальну можливість виплачувати поточну зарплату і гасити борги із зарплати, пенсій, регресів, одноразових допомог за рахунок прибутку виробництва, збільшення надходжень до бюджету.

По-друге, Кабінет міністрів має гасити борги з зарплати поставкою за рахунок боргів продуктів харчування, товарів народного споживання за державними цінами.

Шахтарі вимагають виплати боргів із зарплати, депутати вимагають виплати шахтарям і бюджетникам боргів із зарплати, народ України вимагає виплати боргів із зарплати.

По-третє, Кабінет міністрів, Мінвуглепром, прокуратура, СБУ, МВС мають розібратися, хто привласнив гроші шахтарів за видане на-гора вугілля. Треба підтримати жорстку і рішучу боротьбу Генеральної прокуратури з наведення порядку в розрахунках за вугілля.

Справа ДРОЗу — видобувати вугілля. Оскільки більшість шахт державні, головне завдання виконавчої влади — навести порядок в реалізації вугілля і оплаті праці шахтарів, повернути борги шахтарям. Кожний має відповідати за свою роботу.

Чи потрібно допомагати Мінвуглепрому?

Так, звичайно. Але ми маємо право і зобов'язані вимагати, щоб Мінвуглепром навів порядок у своєму господарстві як перша умова для отримання допомоги від народних депутатів.

Останнім часом Мінвуглепром почав запроваджувати принципи державного регулювання, планування і контролю. Треба активізувати роботу, відійти від грабіжницького бартеру і втрат з ПДВ за рахунок розвитку держпідприємств Мінвуглепрому з поставок на шахти обладнання безпосередньо з машзаводів України, централізації Мінвуглепромом поставок вугілля і забезпечення своєчасної плати за вугілля на зарплату шахтарям.

Провідні спеціалісти й економісти в цілому погоджуються, що план, побудований на засадах державного регулювання, планування і контролю, є за нинішніх умов України першим кроком в подоланні кризи у вугільній промисловості. Його правомірність переконливо доводить розвиток економіки Китаю, єдиним енергоносієм якого є вугілля. В результаті застосування принципів державного регулювання, планування і контролю Китай вийшов на друге місце з золотовалютних запасів.

Цей план не може розв'язати одразу всі проблеми. Але в перспективі саме він зможе значною мірою служити відверненню небезпеки руйнування промислового потенціалу України і забезпечити погашення боргів із зарплати, відновлення купівельної спроможності громадян України.

Програма, побудована на засадах посилення законодавчої ролі держави, базується на простому принципі моралі: процвітання і здоров'я народу залежить передусім від того, чого хоче і чого потребує величезний загал громадян. І по-друге, чи отримують громадяни все це.

Чого хоче народ України понад усе? З нашої точки зору — двох головних речей: роботи з усіма матеріальними і духовними цінностями і достатньо зарплати і забезпеченості для себе і для всіх, хто заслуговує на це.

Якщо держава не розв'яже питання виплати боргів з зарплати — влада не лише одурить сподівання людей, а й недооцінить міру їхніх терпіння і страждань.

Завдання виконавчої влади всіх рівнів — вирішити першочергове питання виплати боргів із зарплати, не допустити повторення трагедій, таких, як сталася в Краснодоні.

Валерій КОЛОМОЙЦЕВ,
уповноважений представник фракції Селянської партії України.

Правління відкритого акціонерного товариства «Рівненський завод високовольтної апаратури» (АТ РЗВА) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 22 червня 1999 року об 11-ій годині (у приміщенні клубу) за адресою: 266001, Рівне, вул. Біла, 16.

Реєстрація учасників зборів 22 червня з 8-ої години у відділі кадрів АТ РЗВА.

Телефони для довідок: (0362) 26-94-32, (0362) 26-14-04.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки господарсько-фінансової діяльності за 1998 рік та основні напрями роботи в 1999 році.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження розподілу прибутку за 1998 рік.

Правління ВАТ «Рівнешляхбуд» повідомляє своїх акціонерів про проведення чергових зборів акціонерів, які відбудуться 18 червня 1999 року об 11 годині у приміщенні актового залу спецавтобази за адресою: Рівне, вул. Соборна, 446.

Порядок денний:

1. Звіт правління про діяльність за 1998 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії .
4. Зміна розміру статутного фонду.
5. Затвердження змін до статуту.
6. Різне.

Реєстрація акціонерів о 10 годині.

Довідки за телефонами: 5-52-98, 5-22-54; факс 5-10-02.

До уваги акціонерів ВАТ «Одесбудкомплектація»!

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 21 червня 1999 року о 12.00 на базі товариства за адресою: 270025, Одеса, 19 км Старокиївського шосе, промвузол Кулiндорово.

Порядок денний:

1. Звіт виконуючого обов'язки голови правління про господарську діяльність ВАТ за 1998 рік. Основні напрями діяльності на 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Вибори голови правління ВАТ.
4. Дообрання складу правління ВАТ.
5. Різне.

Реєстрація учасників почнеться о 10.00 за вищевказаною адресою. При собі мати документ, що посвідчує особу, а представникам ще й довіреність, засвідчену згідно з чинним законодавством.

Довідки за тел.: (0482) 56-99-70, 56-98-57.

Правління.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 5/86-Б про банкрутство Приватного підприємства виробничо-комерційної фірми «Вера» (325000, Херсон, вул. І. Кулика, 20; р/р 26008803 у ХОД АППБ «Аваль», МФО 352093 і 26005149 у ХФ КБ «Інкомбанк-Україна», МФО 352651, код 19229780.

Арбітражний суд Київської області порушив справу про банкрутство приватного малого підприємства «Роза вітрів». Юридична адреса: 256400, Київська область, Біла Церква, вул. Таращанська, 163-а, кв. 88; р/р 26003301180230 у відділенні ПІБ, Біла Церква, МФО 321057, код 19408821. Справа № 63/26-99 від 30.03.99.

Заяви кредиторів та санаторів приймають протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Одесской области (270032, г. Одесса, пр-т Шевченко, 4) возбудил дела о банкротстве:

№ 17-2/1546 открытого акционерного общества «Березовский элеватор» (г. Березовка, ул. Пристанционная, 14, р/с 26006200001001 в Березовском отделении АК АПБ «Украина»);

№ 17-2/1920, открытого акционерного общества «Жеребковское хлебоприемное предприятие» (Ананьевский р-н, ст. Жеребково, ул. Привокзальная, 4, р/с 26005200312001 в Ананьевском отделении АК АПБ Украина, МФО 328298).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Спільне українсько-італійське підприємство «Самгаз-Україна» пропонує побутові лічильники газу мембранні типорозмірів G 1.6, G 2.5, G 4, G 6, G 10.

Гарантуємо безперервну експлуатацію протягом 15 років за температури від - 40° до + 50°. Реалізація гуртовими партіями та в роздріб. Є система знижок.

Адреса: Рівне, вул. Будівельників, 6а. Тел.: (0362) 62-25-41, 24-77-01.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 13/5 від 11.01.99 р. про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Вінницягазбудсервіс» (287034, м. Вінниця, Немирівське шосе, 201, р/р 000508845 у Облдирекції «Укрсоцбанку» м. Вінниці, МФО 302010).

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін від дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Луганської області (348000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3-а) порушив справу 12/43б про банкрутство колективного підприємства «Станично-Луганський Агроснаб» (Луганська обл., Станично-Луганський р-н, с. Ольхове, пров. Ольховий, 68, р/р 26004000061001 в ЛФ АО «Укрінбанк», МФО 304836 код 00902837).

Кредиторам звертатися протягом місяця до Арбітражного суду.

Арбитражный суд Одесской области возбудил дело № 7482/26 от 29.12.98 г. о признании банкротом СПО «Каролино», р/с 000460311 в Овидиопольском отделении АК АПБ «Украина», МФО 328373, а также дело № 7055/26 от 1.12.98 г. о признании банкротом ООО «Затока» ЛТД, р/с 26007269001 в Овидиопольском отделении АК АПБ «Украина».

Всем кредиторам, возможным санаторам в месячный срок направить заявления с имущественными требованиями к должнику с момента публикации объявления по адресу: 270032, г. Одесса, пр-т Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Звіт ВАТ "Міжнародний центр культурних та ділових зв'язків "Консалтінг-Україна" за 1998 рік

Найменування емітента	**ВАТ "Міжнародний центр культурних та ділових зв'язків "Консалтінг-Україна"**
Код ЄДРПОУ	19032971
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	№ 01107/1081 від 30.09.97, видано: Подільська райдержадміністрація м. Києва
Місцезнаходження	254070, м.Київ, вул. Ігорівська, 1/8
Телефон	(044) 417-12-17, 247-69-82
Телефакс	(044) 417-30-12
Основні види діяльності	84300 - Реклама, представницькі послуги
	80300 - Здавання в найм (в оренду) устаткування і машин виробничо-технічного призначення
	71500 - Посередницькі послуги при купівлі-продажі товарів народного споживання
	84500 - Маркетингові дослідження, консультації по питаннях комерційної діяльності, фінансів і управління
	83400 - Посередницькі послуги при купівлі-продажі і здавання в найм (в оренду) житла і іншого нерухомого майна невиробничого призначення
Кількість акціонерів	4
Кількість власників облігацій	-
Чисельність працівників	45
Статутний фонд (для ВАТ):	2500,00
- прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	100000; 100,00%
- привілейовані акції (кількість та частка в СФ)	0; 0,00%
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	11.03.99
Найменування та місцезнаходження реєстратора	ЗАТ "Амріта", місто Київ
Найменування та місцезнаходження торговців цінними паперами, з якими укладено договори на розміщення випусків ЦП	-
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом продавати (купувати) його цінні папери	-
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом виплачувати доход по його цінних паперах	-
Термін виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватися)	-

Основні фінансові показники

Показник (значення вказуються в грн.)	Рік	
	звітний	попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	1636800,00	3474000,00
2. Балансовий прибуток (збиток)	-214100,00	1410800,00
3. Всього по активах балансу	4038600,00	4199300,00
4. Всього зобов'язань	1091100,00	1777300,00
5. Статутний фонд	2500,00	2500,00
6. Номінальна вартість акції	0,03	0,03
7. Нерозподілений прибуток	0,00	1149300,00
8. Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	0,00	8,43
9. Дивіденди, нараховані на одну просту акцію	0,00	0,00

ВАТ «Агротехтранс» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 20 червня 1999 року о 13.00 за адресою: 280011, м. Хмельницький, Вінницьке шосе, 12.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії та спостережної ради.
3. Затвердження річного балансу за 1998 р.
4. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
5. Обрання органів управління товариством.
6. Затвердження реєстратора.

Реєстрація учасників зборів 20 червня 1999 р. з 10.00 до 12.45.

Довідки за телефоном 3-81-70.

Неткані матеріали — особливі властивості та розширена сфера використання. ***Це — синтапон, ватин, основа під ліноліум, штучна шкіра та столова клейонка, технічна серветка, прикладні матеріали, фільтрувальні полотна, меблево-декаративні матеріали та ін.***

Довідки: тел./факс: (0362) 24-50-90, 24-75-17, 24-57-11.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бульв. Пушкина, 34) возбудил дело № 18/77б о банкротстве Акционерного общества закрытого типа Страховой компании «Реал-инпро».

Юридический адрес: 340017, г. Донецк, ул. Октябрьская, 46а; тек/сч 26005015142 в отделении Укрэксимбанка в г. Донецке, МФО 334817, код ОКПО 21951231.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Арбітражний суд Житомирської області (252001, м. Житомир, пл. Рад, 12) порушив справу № 303 «Б»/12390 про визнання банкрутом КСП ім. Котовського, с. Скурати Малинського району Житомирської області.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області за заявою Смілянської об'єднаної державної податкової інспекції 16.08.98 р., порушив справу № 08/3055 про визнання банкрутом кооперативу «Камнеріз», адреса: м. Сміла, вул. Мазура, 5/1, р/р 2903520042101 в Смілянській філії АК АПБ «Україна».

Кредиторам, а також можливим санаторам направляти заяви з майновими вимогами до боржника протягом місяця за адресою: 257036, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307, Арбітражний суд Черкаської області.

ТОВ «АнКом-Сервіс» повідомляє про припинення діяльності. Зауваження приймають за тел. 295-94-40.

Київська міська дитяча клінічна лікарня № 1 повідомляє, що **24 травня 1999 року о 12. 00** у приміщенні лікарні (вул. Богатирська, 30, головний корпус) відбудеться тендер щодо придбання продуктів харчування та послуг з прання білизни.

Довідки за телефоном 412-02-07.

У номер

✔ Київ

Для тих, хто обирає мир і музику

Кожен, хто 8 травня відвідає Палац спорту, стане учасником благодійної антивоєнної акції «Ура! Перемога!», що проводитиметься за ініціативи ЗАТ «Таврійські ігри» та Всеукраїнського благодійного Таврійського фонду. Під час святкового концерту не тільки вшанують пам'ять героїв Великої Вітчизняної війни, а й висловлять своє ставлення до насильства. Для цього всі гості отримають спеціальні картки, якими голосуватимуть за мирне врегулювання війн та збройних конфліктів на планеті. До речі, всі зібрані кошти будуть переказані на рахунок Центрального військового клінічного госпіталю МО України, в якому зміцнюють своє здоров'я ветерани Другої світової війни.

✔ Рівне

Ветеранам по кишені

З першого травня в чотирьох аптеках Рівного відкрито відділи з обслуговування ветеранів війни та інших пільгових категорій громадян. Тут представлено дев'яносто різноманітних медичних препаратів. Реалізують ліки за оптовими цінами, що майже на 30 відсотків нижчі за ринкові.

✔ Дніпропетровськ

Це не тільки його біографія

На День Перемоги у Марганці на Дніпропетровщині відкривають бронзовий бюст свого наче й маловідомого земляка Миколи Каїрського. Це була унікальна людина, яку можна вважати двічі героєм. За подвиги у боях з фашистами молодого Каїрського нагородили трьома орденами солдатської Слави. А повернувшись додому, Микола Миколайович багато літ працював у вибоях марганцевих підземних рудників і вже за ратний труд був удостоєний трьох орденів Шахтарської слави. Погодьтеся, що така багата біографія воїна і трударя варта того, щоб ми шанували і пам'ятали його.

✔ Полтава

У ювілей — з надією

Концерну «Крюківський вагонобудівний завод» виповнюється 125 років. Вагони з крюківською маркою можна побачити на багатьох залізницях Європи і світу. На підприємстві освоєно випуск понад 30 типів вантажних вагонів різноманітного призначення, виготовлено близько 400 тисяч вагонів, понад 2 мільйони колісних пар.

Нині тут опановують програму випуску вітчизняного пасажирського вагона, виготовляють шляхобудівну техніку нових поколінь. Концерн — чи не єдине підприємство в Кременчуці, де не скорочують — навпаки, створюють нові робочі місця. Останнім часом прийнято майже 500 робітників.

✔ Фотофакт

Гірничорятувальники Київського штабу МНС України обслуговують метрополітен і метробуд, а також головні фільтрувальні станції столиці з очищення вод Десни та Дніпра.

Фото Олексія ШИБАНОВА (ДІНАУ).

Не буде зі швачки багачки...

допоки в добротні й модні речі одягатимемо зарубіжжя, а звідти завозитимемо для себе одноразовий ширвжиток

Проблема

Серед кількох десятків підприємств легкої промисловості Одещини ВАТ «Балтська швейна фабрика» — одне з небагатьох благополучних. Її колектив не просто працює, а працює прибутково, має кошти на регулярну зарплату, модернізацію виробництва й освоєння нових видів продукції, на сплату податків. Хоча ще кілька років тому фабрика, що враз втратила держзамовлення, ринки збуту та оборотні кошти, теж потрапила до розряду «лежачих». Та, на щастя, знайшовся інвестор. Причому, не якийсь там заморський, а вітчизняний. Більше того, можна сказати, земляк: комерційне підприємство «Балтаінтерсервіс», очолюване ініціативним та діловитим Миколою Вербецьким.

Створене ним підприємство займається постачанням нафтопродуктів для села, відкриттям автозаправних станцій тощо.

«Балта-інтерсервіс» зажадав від колективу фабрики контрольного пакета акцій. В обмін на досить солідну суму оборотних коштів, що давали змогу не тільки повернути багатомісячний борг у зарплаті, податках, погасити деякі інші невідкладні платежі, а й налагодити виробництво. Все це було, безумовно, куди цінніше від сумнівної самостійності, за якою ніхто не бачив ніякого просвітку.

Миколі Вербецькому, який став директором акціонерного підприємства, довелося, правда, окрім вкладання в розвиток виробництва відповідних коштів, ще багато попрацювати, щоб поставити фабрику на ноги. «Стриножували» дві речі: відсутність якісної сировини і фурнітури та втрата ринків. Обидві проблеми вдалося певною мірою розв'язати, уклавши угоду на співробітництво з відомою німецькою фірмою.

Здавалося б, чого ще бажати? Та Миколу Вербецького тримання на короткому іноземному повідку не зовсім влаштовує. Адже, розплачуючись із ВАТ за готову продукцію сировиною, зарубіжний партнер багато в чому зв'язує підприємству руки. Передусім, немає змоги на рівних освоювати внутрішній ринок, заповнений низькопробними і, відповідно, дешевими виробами. Дещо, правда, вдається «викроїти» з іноземної сировини «під замовлення», зуміли навіть в Одесі фірмову торгівлю організувати, — та це мізер.

Це, власне, проблема швейників не тільки Балти, а й всієї України. І тих, які налагодили виробництво завдяки давальницькій сировині із Заходу, і тих, що простоюють (таких, на жаль, чимало).

Від багатьох швейників чув: вихід із ситуації один — мати надійну власну базу високоякісної сировини. В Україні нині, на жаль, такої немає: потреби швейників у тканинах вітчизняні виробники забезпечують десь відсотків на десять, а у фурнітурі — й того менше. Ось приклад: в Одесі АТ «Лазур» зуміло налагодити випуск пробних партій високоякісного сукна — ратину, що могло б успішно конкурувати з зарубіжними зразками. Однак усе на тому й застопорилося: через брак оборотних коштів підприємство не змогло своєчасно закупити вовняну пряжу — її перехопили ділки з сусідньої держави. Тепер єдина надія на те, що виділять хоча б тонни три тієї вовни з 15 тонн державного резерву, який лежить без руху вже не один рік на складах у Харкові.

Пошиття одягу не з давальницької, а закупленої сировини дасть змогу швейникам повернутися на внутрішній ринок, опанувати зовнішній. Для цього, щоправда, треба чимало попрацювати і в інших напрямах — реклами, менеджменту, організації фірмової торгівлі тощо. Але все можливе лише за підтримки органів державної влади й самоврядування.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Спорт

Сонце перемоги поки світить не нам

Наш спецкор Віктор БРАНИЦЬКИЙ передає з норвезького міста Хамар:

— Весна бере своє навіть високо у горах, де ми мешкаємо в скаутському котеджі (80 км від Хамара). Теплі сонячні промені з'їдають залишки снігу. Можливо, прихід тепла певною мірою вплинув і на інтерес до хокею. Ажіотажу в Хамарі не спостерігається. Трибуни зробленого з дерева «Олімпія-холу» майже порожні.

Дебют збірної України на найвищому рівні був розцінений досить високо. Немає слів, українці гідно грали проти команди Суомі, яку тут вважають одним із головних претендентів на «золото». Дуже старалися наші хлопці і в поєдинку з Росією. Але провалили другий період.

Україна — Росія. 1:4 (1:0, 0:3, 0:1).

Синьков, 13 — Афіногенов, 23, Яшин, 25, 39, Марков, 43.

А все розпочиналося на оптимістичній ноті. Ми, як і в матчі з фінами, повели в рахунку, реалізувавши чисельну перевагу.

Однак, коли почалася друга 20-хвилинка, українці, на жаль, поступилися ініціативою, порушували правила. Це одразу позначилося на результаті.

У третьому періоді на 43-й хвилині замість Олександра В'юхіна у ворота став 42-річний Юрій Шундров. Наші після цього прокинулися, почали грати в чоловічий хокей. Але було вже пізно...

Можливо, сьогодні у матчі з білорусами нам щаститиме більше.

Головний тренер нашої команди Анатолій Богданов сказав:

— Нам треба позбавитися помилок і грати у звичайній манері, сміливіше, активніше. Тоді можна розраховувати на успіх.

Лідер росіян Олексій Яшин побажав перемоги нашим у завершальному поєдинку і сказав, що уболіватиме за Україну.

Перспектива

У В'єтнамі буде чисто. А у нас?

ВАТ «Турбівський машинобудівний завод» (Липовецький район), що спеціалізується на виготовленні техніки для комунального господарства, отримав замовлення з В'єтнаму на поставку 50 автомобілів для вивезення сміття. До речі, у колишньому Союзі такі машини, крім названого підприємства, не виготовляв ніхто. Нині основними замовниками турбівського машинобудівного є росіяни: 90% техніки, зібраної торік на заводі, відправлено комунальникам сусідньої держави. У тому числі 10 автомобілів нового зразка.

— Їх особливість в тому, — пояснює директор підприємства Ярослав Ільчук, — що повністю усувається контакт людини з відходами: завантаження проходить за маніпуляторною системою. Цей метод нині є найпрогресивніший.

За статистикою, майже 80% автомобілів, зайнятих на очистці наших міст, наполовину зношені і потребують заміни. Однак виробничі потужності Турбівського машинобудівного — 4,5 тисячі автомобілів на рік — використовуються лише на десяту частину. Тим часом на вулицях міст все частіше можна побачити зарубіжні сміттєвози, передусім німецькі, вартість яких утричі вища за вітчизняні. Та нема чого дивуватися, адже навіть прибиранням деяких міст — Ялти, Одеси, Тернополя — уже займаються іноземні фірми.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200320.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311081.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України